

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Coadă Tudor în numele condamnatului și condamantul Cebotari Oleg, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Cebotari Oleg XXXXX,
născut la XXXXX, originar și
domiciliat XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 25.02.2020 – 09.12.2020;

Instanța de apel: 06.01.2021 – 23.11.2021;

Instanța de recurs: 04.01.2022 – 04.05.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2020, *Cebotari Oleg XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute în art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, în fapt, a reținut că Cebotari Oleg, cunoscând cu certitudine faptul că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool este prohibită de pct. 14 a Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, ce se află sub influența preparatelor

medicamentoase care conduc la reducerea reacției, la 13 ianuarie 2020 după ce a consumat băuturi alcoolice a urcat la volanul automobilului de model Peugeot 207, cu n/î XXXXX, și s-a deplasat pe str. N. Costin 65, mun. Chișinău, unde în jurul orelor 21.20 a fost stopat de către colaboratorul de poliție al Inspectoratului Național de patrulare în mun. Chișinău, Stadnic Dumitru, aflat în misiune de serviciu pentru combaterea infractiunilor și contravențiilor care a și contracarat acțiunile prejudiciabile a respectivului. Fiind supus alcooltestului Drager, pentru stabilirea gradului de ebrietate a fost stabilit că concentrația de alcool, în aerul expirat constituia 0,89 mg/1, care conform art. 134 alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu recurs de către inculpatul Cebotari Oleg prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către prima instanță.

3.1. În motivarea recursului inculpatul Cebotari Oleg a invocat că:

- potrivit învinuirii înaintate, Cebotari Oleg ar fi fost stopat de către colaboratorul de poliție Stadnic Dumitru, însă, ultimul fiind audiat în instanța de judecată, precum și la urmărirea penală, nu a susținut această parte a învinuirii;

- cu toate că martorul acuzării Buzco Stanislav a indicat că la fața locului, în automobil se aflau și alte persoane, organul de urmărire penală nu a încercat să elucideze acest fapt prin stabilirea și audierea persoanelor aflate în automobilul inculpatului Cebotari Oleg, deși ultimul în procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (f.d. 10) cu mâna proprie indică „...ну ам фост еу ла волан..”;

- în cadrul cercetării judecătorești, martorul Gleazna Dumitru a confirmat că în acea seară, anume el s-a aflat la volan și nu Cebotari Oleg și aceste declarații nu au putut fi combătute cu alte probe;

- întreg probatoriu administrat de către organul de urmărire penală și luat în considerație de către instanță, este de facto nul și cele imputate inculpatului se bazează doar pe niște presupuneri. Cu toate acestea instanța, a legalizat tichetul Dragher ca probă, deși potrivit informației eliberată de Dispensarul Republican de Narcologie nr.01-12/1225 din 13.10.2020, Stadnic Dumitru nu a trecut instruirea corespunzătoare, prin ce a încălcat prevederile art. 10 din Ordinul cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-06:2018 „Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 7510” nr. 22 din 18.01.2019, publicat în Monitorul Oficial nr.30- 37/229 din 01.02.2019.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, a fost respins ca fiind nefondat recursul inculpatului Cebotari Oleg și menținută fără modificări sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2020.

4.1 Instanța de recurs a stabilit că, probele cauzei penale cercetate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de recurs de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Cebotari Oleg a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Totodată, instanța de recurs a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale, n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală.

În continuare instanța de recurs a menționat că, deși Cebotari Oleg pledează nevinovat, vinovăția acestuia se dovedește prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de recurs: *declarațiile martorului Buzco Stanislav; declarațiile martorului Stadnic Dumitru; declarațiile martorului Gleazna Dumitru; rezultatul Alcooltestului „Drager” corespunzător căruia concentrația de alcool în aerul expirat de către Cebotari Oleg, constituie 0,89 mg/l (f.d.23); ordonanța de ridicare a înregistrărilor video (f.d.26); proces-verbal de ridicare (f.d.27); ordonanța de recunoaștere și atașare a CD-ului în calitate de mijloc de probă(f.d.30).*

A menționat instanța de recurs că, alegațiile recurentului precum că sentința este neîntemeiată, iar probatoriu administrat de către organul de urmărire penală și luat în considerație de către instanță, este de facto nul și cele imputate inculpatului se bazează doar pe niște presupuneri, se combate prin declarațiile martorilor și înscrisurile anexate la materialele cauzei, potrivit cărora se constată că, la data de 13.01.2020 orele 21.40 în privința lui Cebotari Oleg a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție în baza art. 232 alin. (1) Cod Contravențional pe faptul că, a exploatat vehiculul fără a avea asupra sa permis de conducere, iar careva obiecții precum că dânsul nu era la volan nu a înaintat (f.d. 17). Pe lângă aceasta, potrivit procesului verbal privind constatarea faptei conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (f.d. 10) Cebotari Oleg, personal cu un scris în grafie chirilică indică că, „...ну ам фост ла волан...”, însă, deja în procesul verbal de audiere a învinuitului din 24.02.2020, acesta declară că recunoaște vinovăția (f.d. 57).

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, a fost apreciat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și ca urmare, acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea

dreptului de a conduce mijloace de transport, reținând gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de persoana vinovatului, recunoașterea de către inculpat a faptei comise.

Subsidiar, au fost respinse și argumentele recurentului precum că, instanța a admis în calitate de probă tichetul Dragher ca probă, deși potrivit informației eliberată de Dispensarul Republican de Narcologie nr.01-12/1225 din 13.10.2020, Stadnic Dumitru nu a trecut instruirea corespunzătoare, prin ce a încălcat prevederile art. 10 din Ordinul cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-06:2018 „Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip „Drager Alcotest 7510” nr. 22 din 18.01.2019, publicat în Monitorul Oficial nr. 30-37/229 din 01.02.2019, or, martorul Stadnic Dumitru a declarat că, a susținut cursuri speciale, care sunt confirmate prin certificatele ce le deține.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs în anulare de către *avocatul Coadă Tudor în numele condamnatului și condamnatul Cebotari Oleg*, prin care invocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, au solicitat admiterea recursului în anulare, casarea integrală a deciziei și sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a condamnatului.

5.1 În susținerea recursului avocatul Coadă Tudor și condamnatul invocă următoarele:

- în cadrul urmăririi penale, Gleazna Dumitru nu a fost audiat, nu a depus careva declarații și nu a fost invitat la organul de urmărire penală pentru stabilirea circumstanțelor de fapt, precum și faptul că instanța eronat a interceptat mențiunile inculpatului precum că nu se afla dânsul la volan, considerând că aceasta constituie doar un mijloc și procedeu de apărare, având drept scop inducerea instanței de judecată în eroare;

- prima instanță și instanța de recurs nu au dat apreciere justă declarațiilor depuse în cadrul ședinței de către Gleazna Dumitru, prin care se afirmă că: *indiferent de amploarea, claritatea și veracitatea depozițiilor martorului precum că el la data de 13 ianuarie 2020 se afla la volanul automobilului de model Peugeot 207 cu n.î. CMP 632, instanța de judecată nu va pune la baza sentinței aceste mărturii și le va înlătura prin aprecierea lor ca critice, de vreme ce mărturiile acestui martor vin în contradicție cu celelalte probe;*

- instanțele au apreciat eronat proba video pe suport CD, aceasta fiind de proveniență necunoscută, fapt ce cade sub incidența art. 94 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- instanța de recurs a examinat recursul în lipsa inculpatului, deși ultimul a solicitat amânarea pe un termen rezonabil a ședinței de judecată, invocând motive legate de starea de sănătate precară a acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 raportat la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs în anulare, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Potrivit art. 453 Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii. Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

Conform pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Cu referire la speța dată, Colegiul penal constată că în textul recursului, recurenții invocă dezacordul cu soluția de condamnare a condamnatului, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele judecătorești.

Reieșind din argumentele de recurs examinate, Colegiul penal constată că criticile formulate de recurenți au constituit obiect de examinare în cadrul instanței de recurs, care detaliat a argumentat la *pct. 18-39* (f.d. 167-174) aspectele care au fundamentat concluzia instanței cu privire la vinovăția inculpatului, soluția acesteia fiind legală și întemeiată.

De asemenea, cu privire la criticile recurenților, precum că în speță au fost încălcate drepturile condamnatului, prevăzute de art. 6, CEDO, prin faptul că Cebotari Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă

a recurențelor întemeiate primordial pe dezacordul cu soluția instanței de recurs, or, coraportând textul deciziei instanței de recurs contestate, cu textul cererii de recurs în anulare, se atestă o motivare amplă și detaliată a instanței de recurs asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, fără a fi admisă vreo omisiune sau eroare de drept ce ar afecta drepturile fundamentale ale condamnatului, motiv din care instanța de recurs în anulare nu identifică nici un temei justificativ de a interveni în decizia instanței de recurs sub aspectele contestate, or instanța de recurs corect a menținut soluția primei instanțe.

În același context, Colegiul penal atestă că recurenții invocă în speță încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, iar argumentele specificate de acesta în recursul în anulare, descrise și la *pct. 5.1* a prezentei decizii, se referă la chestiuni asupra cărora instanțele de judecată deja s-au expus suficient de detaliat în hotărârile judecătorești contestate, și în ansamblu reprezintă o manifestare privind dezacordul cu aprecierea circumstanțelor speței și cu soluția finală adoptată legal de instanța de recurs prin hotărârea irevocabilă adoptată în prezenta speță, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs în anulare, or nu se confirmă încălcarea dreptului condamnatului Cebotari Oleg la un proces echitabil sub aspectele invocate.

Colegiul penal menționează că argumentele invocate în recursul în anulare nu se încadrează în contextul conceptului de „viciu fundamental” și nu pot servi temei de casare a deciziei recurate.

Așadar, raportând argumentele invocate în recursul în anulare, descrise la *pct. 5.1* al prezentei decizii, privind ilegalitatea deciziei instanței de recurs, Colegiul penal consideră că aceste motive țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de a casa decizia atacată, nu se constată.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia contestată, Colegiul penal nu a constatat prezența unui viciu fundamental, ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești devenite irevocabile.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*a se vedea cauza Brumărescu vs România, Nr. 28342/9562, 28 octombrie 1999*).

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și

omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*a se vedea cauza Bujnița vs Moldova, Nr. 36492/02, 16 ianuarie 2007*).

În consecință, Colegiul penal constată că hotărârea contestată nu este afectată de un viciu fundamental, or instanța de recurs s-a expus motivat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, prin urmare hotărârea judecătorească irevocabilă adoptată în această cauză penală este legală, iar recursul în anulare declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Coadă Tudor în numele condamnatului și condamantului Cebotari Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Cebotari Oleg XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *09 iunie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana